

Magamról

2007.05.23.

Utolsó frissítés 2011.12.08.

Bors Mária a nevem, ezt kaptam a szüleimtől, amikor erre a világra jöttem, ebben a testemben.

Sokáig nem érdekelt a nevem, aztán nem igazán szerettem, míg végül, elfogadtam, megértettem és megszerettem. Ez a folyamat párhuzamos a saját lényem megismerésével és megszeretésével is.

Ma már biztosan tudom, s érzem, hogy a lény-egem az, amit édesanyám is leírt rólam, amikor én még kislány voltam.

Azt írta: „Marika mindig dudorászik, énekelget magában, aztán, ha zenét is hall, akkor azonnal táncolni kezd, és nagyon jókedvű lesz. Ha valaki jön hozzánk, arra mindig mosolyog és beszél hozzá. Amikor két éves volt, már akkor is mindenkire mosolyogva nézett és gagyogott az emberekhez. Később pedig azt szerette volna, ha mindenki nálunk alszik. Szeret babázni, és tanítani a babáit délelőttönként, délutánonként pedig orvosost játszik a kis barátaival. Szereti a szüleit és a nagymamáját, aki velünk lakik, szereti a házban lakó idős néniket, és sokat segít a házi munkában nekünk is és nekik is…”

Hát igen, ez vagyok én, mindig is ilyen voltam. Ennyire egyszerű ez az egész, ha jól belegondolunk: „A szeretet a vallásom. A szívem minden formára képes: a gazellák prérijére, a szerzetesek kolostorára, a bálványok templomára, a zarándokok kábájára, a Torah könyvére, a Koránra. Megvallom a szeretet vallását. Mindegy, hogy paripám merre visz A SZERETET A VALLÁSOM ÉS HITEM.”(Ibn'Arabi, szufi költő)

Hát igen, ez vagyok én, mindig is ilyen voltam. Ennyire egyszerű ez az egész, ha jól belegondolunk: „A szeretet a vallásom. No meg a dal, a tánc, a játék, a tanulás-tanítás, takarítás minden szinten és a gyógyítás-gyógyulás.

Édesapám pedig még jobban leegyszerűsítette üzenetét az emlékkönyvemben. Azt írta nekem: „Az légy, aki vagy!”.

Sokáig nem értettem ezt a mondatot, és kicsit meg is voltam sértődve, hogy semmi mást nem írt az emlékkönyvembe, csak ezt az egy pörén csupasz mondatot, a fehér lap közepére.

Semmi csicsa, semmi színezés, semmi díszítés, csak ez az egy mondat.

Ma már tudom, hogy ez a leglényegesebb üzenet, amit valaha is kaphattam.

„Az légy, aki vagy!”

És vajon az vagyok-e? Vajon mennyire tudtam megvalósítani eddigi életemben azt a tervet, amivel erre a világra jszülettem? Sokszor gondolom, hogy életem több pontján is másfelé mehettem volna, aztán mégsem arra mentem, hanem erre. De "volna kategória" nem létezik, mindig csak a VAN. És ez most éppen így van. Itt vagyok, még néha ragyogok, bár sokszor küzdök azzal, hogy az vagyok-e, aki valójában vagyok.

Jártam egyetemre, lettem angol szakos középiskolai tanár, kiképződtem mentálhigiénés szakembernek és tucatnyi egyéb oklevelet is szereztem. De ez mind csak egy része az életemnek. Aki igazán vagyok, az már velem jött ide az első pillanatban is, hisz ahogy Weöres Sándor írja: "Nem kell ismernem célomat, mert célom ismer engem."

És milyen érdekes, hogy pontosan ezt írtam meg, amikor tizenhat évesen írni kezdtem. Mert az írás is egy részem. A honlapomon olvashatsz is néhányat a kedvenceim közül, és ha érdekel, a két könyvemet is megveheted, melyeket pár évvel ezelőtt írtam az olyan párkapcsolatokról, melyekben a nő az idősebb, s így logikusan a férfi a fiatalabb (kicsit, nagyon vagy sokkal:-). Saját élmányból írtam az egyiket, interjúkéntként a másikat.

Ezekben a kapcsolatokban is rájöttem arra, amit édesanyám talán még nem tudott, s amit én már tudok, s hiszek, hogy kozmikus csoda vagyok, ahogy mindenki más is. Az. Ezt soha nem szabad elfelejtenünk, bárkivel is találkozunk, beszélünk, vagy bárkire is nézünk. Lássuk meg benne az isteni lényt, az igazi önvalóját, és azt segítsük kibontani önmagából és megvalósítani a mindennapi életében is.

Ehhez kaptam az élettől egy csodálatos eszközt, a

Transzformáció társasjátékot®

Úgy gondolom, hogy egész életem példázza, ahogyan átalakítom, transzformálok önmagamban mindazokat a mintákat, berögzöttségeket, melyek gátolják ennek az isteni önvalónak a teljes megélését.

És azt hiszem, életfeladatom, hogy ezt másoknak is segítsen megmutatni, ha erre kérnek engem.

Ehhez a feladathoz tizenéve találtam egy csodálatos módszert és eszközt, azaz úgy is mondhatnánk, hogy ő talált rám, kétszer is.

Először egy barátom hívott el magához, hogy játsszunk Transzformáció Játékot, majd a hosszú transzformálódás után nekem adta a Transzformáció Társas Játék eredeti, angol nyelvű változatát, azzal, hogy fordítsam le.

Amikor pedig már le is fordítottam a játékot Joó Kati akkori barátnőmmel, a játék újra rám talált. Egy szép nyári napon sétálgatva a városban, találkoztam Orosz Kati klinikai pszichológus jó ismerősömmel, aki megkérdezte, lenne-e kedvem lefordítani ezt a csodálatos önismereti és pszichológiai eszközt. És szinte aznap a kezébe tudtam adni a fordítást.

Azóta már sok-sok év telt el. Én közben – tizennégy másik emberrel - kiképződtem a játék hivatásos facilitátorává, és töretlen lelkesedéssel vezetem és játszom is a Transzformáció Társas Játék dobozos és haladó formáját egyaránt.

Mi az, hogy „dobozos”? Nos, ez azt jelenti, hogy a Transzformáció társasjáték egy szépséges dobozban kapható volt boltokban, mint bármely más társasjáték és – reményeink szerint – kapható is lesz hamarosan újra. Így tehát bárki megveheti, hazaviheti és majdnem azt írtam, hogy meg is sütheti, de nem tudja, általában nem megy neki még az sem, hogy a szabályok szerint játsszon vele, pedig azért vette, és nagyon szeretné, ugye.

Persze van, aki kapásból tudja, mit tegyen vele, de a többségnek azért jól jön egy segítő játékvezető, legalább így elsőre. Aztán ha már megismerte és megszerette, akkor a saját köreiben ő is vezetheti a játékot örömmel, egy nívósabb időtöltés reményében.

Viszont ha egy képzett és gyakorlott facilitátorra bízta magát, akkor sokkal közelebb kerülhet a vágyott céljaihoz, a saját Mag-jához, és át tudja majd transzformálni a visszatartó erőket, melyek akadályozzák a fejlődésben.

Igen, a játék kiváló lehetőség az önismeretre, hogy rálássunk a transzformációt, átalakítást igénylő területeinkre, és ha elhatározzuk, akkor el is indulhassunk egy úton, melyen sárból arannyá, bábból pillangóvá válhatunk, ha szeretnénk. A haladó játékszabályok szerint erre még mélyebb és kiterjedtebb lehetőség van. Ilyet viszont csak a findhorniak által kiképzett facilitátorok (azaz pl én én is) tudnak vezetni a résztvevőknek.

A Transzformáció Társas Játék szerepe nem csökkent az elmúlt évtizedek alatt jottányit sem. Sőt! Manapság talán még nagyobb szükség van rá, mint amikor több mint 30 éve megszületett Skóciában, a Findhorn Alapítvány berkeiben.

A játék él és élni fog, és mindenkinek segít, aki nyitottan és szeretettel fordul hozzá, aki bízik az üzeneteiben, és azokat a saját szívéhez és középpontjához közelítve rá mer, rá tud és akar is látni a saját életére, s benne a saját működésére.

Segítségével rátalálhatunk és ráláthatunk saját átalakítandó, transzformálandó területeinkre, és a sok-sok tudatosításon, felismerésen, visszatartó erőn át eljuthatunk igazi lény-egünkig.

A Transzformáció Társas Játék ma már az életem lény-egi része és részese, melyben a saját legfontosabb feladataimat és lehetőségeimet is megláthatom, és a tapasztalataim segítségével, a játék közvetítő erejével ezt másoknak is átadhatom. A játék egyik fő fordítója és vezetőjeként magamat spirituális édesanyjának tekintem, s őt spirituális gyermekemnek.

Írás, transzformálás, egy kis angol tanítás, takarítás, ápolás és gondozás, ha munkáról van szó. És táncolás, úszás, dalolás, filmnézés, a művészetekben és a természetben való fürdőzés egyedül és másokkal egyaránt.

Talán ezek azok az alkotórészeim, melyek leginkább kitesznek és jellemeznek engem.

De ha igazán érdekellek, gyere és ismerj meg!

Addig is és mindig is, legyenek szép napjaid! Bors Mari MIRA ma